

Усміхнено-футбольне

Володимир Даник

Коли дрібніють почуття
І серцю б — стрімкості й розгону!
Ідїть туди, де вир життя —
Нестримним ревом стадіону!

Коли любові — і на грам! —
Аби хлюпнуть її — у вірші,
Ідїть - де гол... чи їм! Чи нам...
І вже життя — відразу інше!

Коли суцвіття юних рим
Перед бідною безпорадні,
Ідїть, де слово — гол!.. — як грім,
І всім цього — цілком достатньо!

О, не кажіть, що ми юрба
І це життя — надміру сонне,
Коли укотре закипа
Висока чаша стадіону!